

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoE/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4417204659
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4417204659.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Denisy Šaligovej v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 357 248 03, proti povinnej: B. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX/XX, XXX XX H. T., o vymoženie pohľadávky v sume 1.193,28 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky č. k. 11Er/252/2017-69 zo dňa 28.02.2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol žiadosť JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., súdneho exekútora so sídlom Exekútorského úradu Záhradnícka 60, Bratislava, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Toto rozhodnutie odôvodnil s odkazom najmä na ustanovenie § 41 ods. 1, § 44 ods. 2, § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok), § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 4, 5 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 24.01.2017 domáhal voči povinnej vykonania exekúcie na vymoženie 1.193,28 eura s príslušenstvom a trov exekúcie, keď poukazoval na rozhodcovský rozsudok sp. zn. SRSAspA 09056/15 zo dňa 12.07.2016, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž, IČO: 45744971. Vydaniu rozhodcovského rozsudku predchádzala Zmluva o kreditnej karte (ktorá je v podstate spojená v jednom s návrhom na uzatvorenie zmluvy o kreditnej karte) č. 212667325, uzavretá dňa 06.06.2008 medzi právnym predchodcom oprávneného (Slovenská sporiteľňa, a.s.) a povinnou. Dňa 05.03.2013 uzavrel oprávnený s povinnou Rozhodcovskú zmluvu, z ktorej si rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc. Predmetná rozhodcovská zmluva bola uzavretá súčasne s dohodou o uznaní záväzku, pričom povinná taktiež vyplnila formulárový dotazník k Dohode o uznaní záväzku a Rozhodcovskej zmluve.

2. Súd mal za to, že zmluva o kreditnej karte je spotrebiteľskou zmluvou, keďže povinná pri uzatvorení a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, a aj keď bola uzavretá podľa ustanovení Obchodného zákonníka, je potrebné postupovať podľa Občianskeho zákonníka tak, ako to predpokladá jeho ustanovenie § 52 ods. 2. Súd mal za to, že rozhodcovská zmluva nie je individuálne dojednaná a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinnej - spotrebiteľa, a je teda neprijateľnou podmienkou. Rozhodcovská zmluva zo dňa 05.03.2013 sa síce nachádza na samostatnej listine, avšak nie je individuálne dojednaná s povinnou, tá si teda nemohla individuálne vymieniť jej obsah, ale ide o predpripravenú zmluvu, kde bolo iba ručne doplnené meno povinnej. Navyše, pokiaľ ide o výzvu oprávneného na označenie stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 13.07.2015, ktorá je v podstate doplnením rozhodcovskej zmluvy ak nie aj novou rozhodcovskou doložkou, keďže došlo k zmene legislatívy, keď už konkrétny rozhodcovský súd nemohol byť uvedený v rozhodcovskej zmluve, na čo reagoval výzvou oprávnený, a vyzval povinnú na označenie stáleho rozhodcovského súdu zo

zoznamu vedeného Ministerstvom spravodlivosti SR, alebo na odmietnutie rozhodcovského konania, pričom ak by v určenej lehote povinná „nevybrala“ rozhodcovský súd, mohol tak urobiť oprávnený, mal súd za to, že táto resp. právne skutočnosti z nej vyplývajúce vôbec nemôžu zaväzovať povinnú, keďže z predložených listín oprávneným vyplynulo, že povinná si predmetnú výzvu ani neprevzala. Oprávnený nemohol vychádzať z tej skutočnosti, keď si povinná neprevzala výzvu, tak kvázi neodmietla ani rozhodcovské konanie. Povinná síce prvotnú rozhodcovskú zmluvu podpísala, avšak výzvou došlo minimálne k jej doplneniu, pričom bol potrebný výslovný prejav vôle povinnej, aby ju skutočnosti vyplývajúce z výzvy zaväzovali. Na základe uvedeného súd konštatoval, že predložený exekučný titul je materiálne nevykonateľný.

3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, ktorý žiadal napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie zdôvodnil s odkazom na ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1, 2, 5, 6 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Poukázal najmä na ustanovenia Smernice Rady 93/13/EHS a aj na znenia rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V obsiahlom odvolaní v podstate uviedol, že sa podrobil všetkým legislatívnym zmenám a pri uzatváraní rozhodcovskej zmluvy s povinnou postupoval prísne podľa právnymi predpismi vymedzených pravidiel, ako aj v súlade s rozhodovacou činnosťou exekučných súdov. Povinná rozhodcovskú zmluvu podpísala sama a dobrovoľne, pričom jej podpisom nebolo nijako podmienené poskytnutie úveru. Spotrebiteľ ju mohol odmietnuť, čím by zároveň neodmietol žiadne iné zmluvné ustanovenia, keď sa v danej rozhodcovskej zmluve nenachádzali. Zmluva, na základe ktorej boli povinnej poskytnuté finančné prostriedky bola uzatvorená dňa 06.06.2008, pričom rozhodcovská zmluva dňa 05.03.2013, teda po viac ako štyroch rokoch. Ak by bolo v úmysle zákonodarcu zakázať v spotrebiteľských sporoch rozhodcovské konanie, neprijímal by samostatný zákon na jeho úpravu. Vzhľadom na to, že zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní umožňuje, aby boli spotrebiteľské spory za určitých podmienok prejednané na rozhodcovskom súde zriadenom podľa tohto zákona, nie je potom možné pripustiť, aby rozhodcovský rozsudok nebol považovaný za exekučný titul. Rozhodnutie exekučného súdu je arbitrárne bez akéhokoľvek racionálneho odôvodnenia. Poukázal i na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo 11/2010 zo dňa 26.09.2011, podľa ktorého v prípade spotrebiteľských zmlúv preskúmanie správnosti rozhodcovského rozsudku exekučným súdom je možné, len ak ide o dôvod uvedený v § 45 ods. 1 písm. c) zákona o rozhodcovskom konaní (rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom).

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, účinného od 01.07.2016, ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je opodstatnené.

5. Exekučný poriadok, ktorý na danú vec aplikoval súd prvej inštancie, bol s účinnosťou od 01.07.2016 v ustanoveniach § 9a a § 9b novelizovaný zákonom č. 125/2016 Z. z. o niektorých opatreniach súvisiacich s prijatím Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa § 9a ods. 1,2,3,4 Exekučného poriadku: (1) Ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. (2) Ustanovenia Civilného sporového poriadku o odpustení zmeškania lehoty, prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii, neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach sa v konaní podľa tohto zákona nepoužijú. (3) Na účely tohto zákona sa pojem žaloba podľa povahy veci vykladá ako návrh na vykonanie exekúcie, námietky proti exekúcii, návrh na zastavenie exekúcie a návrh na odklad exekúcie. (4) Na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak. Naposledy bol Exekučný poriadok rozsiahlejšie novelizovaný zákonom č. 2/2017 Z. z., ktorý v prechodnom ustanovení § 243h ods. 1 prvej vety upravil, že ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

6. Exekučné konanie v tejto veci sa začalo dňa 24.01.2017, kedy bola pred súdnym exekútorom spísaná zápisnica o návrhu na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým je vyššie uvedený rozhodcovský rozsudok. Následne súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, PhD. podaním zo dňa 24.01.2017, doručeným súdu dňa 06.03.2017 požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Dňa 28.02.2020 súd prvej inštancie vydal napadnuté uznesenie, ktorým zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodov uvedených v odôvodnení tohto uznesenia a proti ktorému oprávnený podal odvolanie.

7. Odvolací súd po prejednaní veci konštatoval, že súd prvej inštancie urobil správny právny záver o nevykonateľnosti rozhodcovského rozsudku a svoje rozhodnutie aj primerane odôvodnil. Rozhodcovský súd konal o spore medzi účastníkmi zo Zmluvy o kreditnej karte (označenej ako Návrh na uzatvorenie zmluvy o kreditnej karte) uzatvorenej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., a povinnou dňa 06.06.2008 v spojení so Všeobecnými obchodnými podmienkami. Konanie pred rozhodcovským súdom už prebiehalo na základe žaloby oprávneného v dôsledku postúpenia pohľadávky. Rozhodcovský súd si svoju právomoc odvodil z čl. 3.1. Rozhodcovskej zmluvy uzatvorenej dňa 05.03.2013. Vo všeobecnosti ak sa má exekúcia vykonať na základe exekučného titulu, ktorým je rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd v ktoromkoľvek štádiu exekúcie oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Podľa Zmluvy o kreditnej karte bol povinnej poskytnutý úver tak, ako to konštatoval súd prvej inštancie. Povinná dlh podľa zmluvy riadne nesplácala, a tak sa oprávnený obrátil so žalobou na rozhodcovský súd, ktorý vydal vyššie uvedený rozsudok. Rozhodcovským rozsudkom bola povinnej uložená povinnosť zaplatiť sumu 1.193,28 eura, úrok z omeškania vo výške 218,82 eura, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1.193,28 eura od 01.10.2014 do zaplatenia, poplatok za rozhodcovské konanie vo výške 93,73 eura, náklady inkasného konania vo výške 150 eur, trovy právneho zastúpenia vo výške 167,52 eura, všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodcovského rozsudku. Proti rozsudku rozhodcovského súdu povinná odvolanie nepodala a nepodala ani žalobu na súd o jeho zrušenie.

8. Rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva, resp. doložka, na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku (obdobne uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 21.03.2012 v konaní pod sp. zn. 6Cdo 1/2012). Exekučný súd je povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy, prípadne aj konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť takéhoto rozsudku (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 18.09.2012 v konaní pod sp. zn. 5Cdo 230/2011). Súd prvej inštancie na základe listinných dôkazov urobil správny právny záver o neplatnosti dojednania rozhodcovskej zmluvy, ktorá nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu. Rozhodcovská zmluva uzatvorená dňa 05.03.2013 nezodpovedala zákonným podmienkam v § 53 ods. 1, 2, 3, 4 písm. r), ods. 5 Občianskeho zákonníka, pričom spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, a to v neprospech spotrebiteľa. Z predložených listín nie je zrejmé, v akom rozsahu bola povinná adekvátne poučená o následkoch uzavretia tejto rozhodcovskej zmluvy a či mala reálnu možnosť ich znenie ovplyvniť, či jej bolo aj vysvetlené, čo znamená možnosť voľby v prípade súhlasu, resp. nesúhlasu s touto rozhodcovskou zmluvou. Oprávnený tieto skutočnosti v návrhu na vykonanie exekúcie ani netvrdil a ani nepreukázal listinnými dôkazmi. Ich dojednanie tak nezodpovedalo ustanoveniu § 53 ods. 1, 2, 4 písm. r) Občianskeho zákonníka v znení účinnom v tom čase. Oprávnený mal povinnosť predložiť povinnej návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy (či už uzavretej vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky) takým spôsobom, aby z neho bolo dostatočne zrejmé, že sa jej poskytuje možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na riešenie prípadných sporov výlučne v rozhodcovskom konaní, a tiež jej poskytnúť aj jasné a zrozumiteľné informácie o tom, čo tá - ktorá voľba znamená. Oprávnený takýto postup v konaní nepreukázal, pretože uvedené informácie neobsahuje ani Dotazník k Dohode o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, a tak odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatoval neprijateľnosť rozhodcovskej zmluvy, ktorá - ak mala byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie - mala byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán s dostatočnými informáciami poskytnutými povinnej. Súd prvej inštancie na základe listinných dôkazov urobil správny právny záver o neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, ktorá nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť.

9. V danom prípade súdny exekútor žiadal vydať poverenie na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu vydaného rozhodcovským súdom, ktorý pri neplatnej rozhodcovskej zmluve nemal právomoc konať a rozhodovať spor účastníkov a ktorého rozhodnutie je tak nulitným aktom. Súd prvej inštancie preto správne žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol a z toho dôvodu odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

10. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).